



**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Explicatur libertas à vinculo Episcopalis dignitatis requisita ad
professionem. §. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

quia verè sunt à saecularium hominum conuersatione remoti, cum solum ex licentia sui praelati in ciuitatibus commorentur, & extra consortium, & cohabitationem mulierum, dispositi que sint, vt remoueantur, quando superioribus placuerit. Senex item, vt non obligetur ad professionem, sed voto continentiae emissio in saeculo possit remanere, carere debet periculo incontinentiae, alias obligatur, sicut iuuenis religionem profiteri, vt manifestè probat. Text. in c. cum is de conuers. coniugat. & colligitur ex c. vxoratus, c. ad Apostolicam, c. significauit, eodem tit. Votum autem, quod emittit debet, est perpetuae continentiae, simplex tamen non solemne, quia nullibi à iure solemnizatur, ac proinde ex se matrimonium contrahendum mortuo coniuge non dirimit, tamen impediatur, Sanch. lib. 7. de matr. disp. 32. à n. 4. & 8. Basil. Legion. lib. 9. c. 12. n. 3. Guier. de matr. c. 95. n. 7. Quod si tempore nouitatus religionem deseras, aut ab ea expellaris, cessat votum manentis in saeculo; quippe sub conditione tuae professionis emissum est. Quis autem debeat dici senex, & sterilis ratione aetatis, vt merito non timeatur incontinentiae periculum late disputat Sanch. lib. 7. de matr. disp. 32. à n. 15. & optime resolut communitè in viris esse aetatem sexagenariam, in foeminis quinquagenariam, consentit Guier. de matr. 95. num. 2. & 3. Praeter has conditiones alij exposulant licentiam Episcopi, sed immerito; neque enim ad valorem professionis, neque vt licitè fiat, neque ad impediendum reuocationem à manente in saeculo id necessarium est, vt optimè cum alijs pluribus firmat. Sanch. lib. 7. de matr. disp. 22. n. 2. Neque obitat Text. in c. si vir, & vxor, 27. q. 2. ibi si vir, & vxor diuertere pro sola religiosa inter se consenserit, vitas nullatenus siue Episcopi conscientia fiat: cui consonat lex regia 2. tit. 10. part. 4. Nam haec non de obligatione praecipit, sed decentiae, & aequitatis intelligi debent, praecipue cum conseruandae sajs praecipuum sit hanc licentiam necessariam non esse.

11. Hucusque de professione emittenda à coniugato in alijs religionibus à Societate distinctis locuti sumus. At in Societate Iesu credo nullo modo professionem, nec incorporationem validam esse, nisi cum licentia coniugis adfuit alia iuris requisita, quibus omnino impediatur reuocatio: sic tanquam probabilissimum defendit Suar. t. 4. de relig. tract. 10. lib. 3. c. 6. n. 9. Ratio est efficax: nam vnum ex impedimentis essentialibus à Sede Apostolica approbatis, quae societas habet, est matrimonium consummatum. Exam. gener. c. 2. n. 4. Sed hoc impedimentum non cessat, nisi obseruentur ea, quae à iure sunt requisita, vt coniugatus religionem ingredi possit, vt expressè dicitur, dicto c. 2. n. 6. & c. 3. lit. C. & i. p. constitut. c. 4. lit. F. Quod intelligi debet non solum de requisitis à iure, vt coniugatus validè religionem ingredi possit, sed etiam vt possit licitè aitas vt quid Societas hoc impedimentum tanquam speciale constituebat? Ergo illis integrè non seruatis impedimentum non cessat.

§. V.

Explicatur libertas à vinculo Episcopalis dignitatis requisita ad professionem.

S Y M M A R I V M.

1. Episcopus religionem ingrediens absque Summi Pontificis licentia grauius peccat.
2. Verius est eius professionem valere.
3. Qui nomine, Episcopi intelligantur.
4. Non extenditur obligatio Episcoporum ad inferiores praelatos, esse habeant iurisdictionem quasi Episcopalem.

1. Septima conditio requisita ad professionem est libertas à vinculo Episcopalis dignitatis, alteriue beneficii. Circa quam conditionem regula certissima est, Episcopum absque licentia Summi Pontificis profitemem in religione grauius peccare; quia ob bonum Ecclesiae, cui Episcopi sunt addicti, illis est interdictum, c. licet de Regularib. & cap. nisi cum pridem de renunciat. & tradunt omnes cum D. Tho. 2. 2. q. 185. a. 4. & constat ex iis, quae diximus, disp. praeced. p. 7. §. 1.

2. Dubium tamen est, an sic facta professio valida sit? Videtur esse non posse, quia professio vinculum Episcopale non dissoluit; illo autem non dissoluto non videtur posse consistere. Non enim apparet, qua ratione religionis obsequio, & regulis praelati voluntati se alligare possit, praecipue cum assumens religionem eligat statum minus perfectum: & ita docet Valent. 2. 2. disp. 10. q. 3. punct. 4. col. 1. vult. tertius casus.

Ceterum verius cenfeo cum Suar. t. 3. de relig. lib. 6. c. 8. n. 7. professionem validam esse. Ratio est; quia ex iure positiuo irrita non inuenitur, vt cuiuslibet expendenti. Text. in cap. nisi cum pridem de renunciat. c. inter corporalia de translat. Episc. c. licet de Regularib. qui expressius de hac materia loquuntur, constare potest. Ex illis enim solum in ferunt neminem posse renunciat Episcopatu absque auctoritate Pontificis, & cau-

sis à iure praescriptis, non tamen professionem esse nullam. Neque obstat, si dicas impedita, & annullata renunciatione impediti, & annullari transitum ad religionem, qui cum retentione Episcopatus, & obligatione ibi assistenti, & illius munera exequendi non videtur posse consistere. Non inquam obstat, quia religiosi status efficacia saluari optime potest, ex eo quod affumens religioni tradat pauperem, castitatem, & obedientiam obseruaturus quantum possit; tamen ex aliqua occasione, & obligatione antecedenti impediatur, ab eius plena executione, vt videre licet cum ex licentia coniugis non se conuertentis coniugatus emittit professionem, quae valida est, cui valori non obstat, quod reuocari debeat ad coniugale commercium, & in religioso proficente, cum parentis graui necessitate premunur quibus succurrere debet. Et clarius constat in religioso assumpto ad Episcopatum, qui retento statu religioso assumpto ad Episcopatum, qui retento statu religioso, & illius natia obligatione muneris Episcopalis obligationem subiit. Et ex hac ratione constat iure naturali non annullari professionem ab Episcopo factam.

3. Quia autem nomine Episcopi intelligantur? Constat intelligi electos, & confirmatos, obsequioque alicuius Ecclesiae addicti; tamen confirmati non sunt, quia sic electi, & confirmati, & propriae Ecclesiae addicti nullatenus possunt absque auctoritate Pontificis renunciat Episcopatu: sicuti deciditur in c. inter corporalia de translat. Episcopi. iuncto c. nisi cum pridem de renunciat. Dixi Ecclesiae propriae addicti, nam si nulli addicti sunt, sed solum in Episcopo consecrati, poterunt religionem nulla requisita licentia profiteri, sicuti possent, si Episcopatu renunciatissent, quia cessat obligatio Ecclesiae, quod est impedimentum assumendi statum religiosum; sic tanquam certum docet Suar. t. 3. de relig. lib. 6. c. 8. n. 4. Sed an idem dicendum sit in Episcopis titularibus, & religiosis difficultate non caret. Negat Suar. d. c. 8. n. 5. eo quod Ecclesiae determinate responsati sunt, tamen si per accidens ab illius obsequio impediatur vel ob infidelium occupationem, vel ob tyrannorum persecutionem. At distinguendum existimo de impedimento per se perpetuo, vel de eo quod remouendum speratur, si enim impediatur Episcopus ab obsequio Ecclesiae cui est addictus ob impedimentum, quod aliquando speratur remouendum, nullatenus potest absque Pontificis licentia religionem profiteri, quia illi professioni munus Episcopale, & obsequium debium Ecclesiae possibiliter contingens obstat potest, & eaque de causa in c. post translationem, de renunciat. ob persecutionis rabiem Episcopus transiens ad religionem indiget Pontificia approbatione. At si impedimentum nullatenus remouendum speratur, cuiusque conditionis sit, vt omne munus, & exercitium Pontificis dignitatis in ea dicece impediatur, quale regulariter contingit in Episcopis titularibus pro Ecclesiis ab infidelibus occupatis, non videtur probabiliter careere eos Episcopos ad religionem migrare posse, sicuti possent nulli speciali Ecclesiae addicti: nam quoad effectum, & obsequium praestandum idem est; ideoque hic Episcopatus titularis cum Episcopatu fructifero, & cum alijs beneficijs, & pensionibus comparatur.

4. Haec autem obligatio Episcoporum petendi, & obediendi licentiam à Summo Pontifice non est extendenda ad praelatos inferiores, tamen si iurisdictionem quam Episcopalem habent, Pontificique sunt subiecti, quales sunt aliqui Abbates, & Priores, quia relati text. in c. licet de regularib. & cap. nisi cum pridem, cap. post translationem de renunciat. c. inter corporalia, de translat. Episcopi. de Episcopis specialiter mentionerunt ob altissimum eorum statum. Non igitur debet hae obligatio ad inferiores praelatos extendi. Ex quadam tamen decentia, & aequitate moneri debet Pontifex, vel saltem Episcopus, cui illi praelati alias essent subiecti, docet Suar. t. 3. de relig. lib. 6. c. 8. in fine, n. 13. & 14. cum Panorm. in d. c. licet de regularib.

§. VI.

De necessitate parentum impediendo professionem.

S Y M M A R I V M.

1. Non impedit professionis valorem.
2. Liber est ab obligatione succurrendi parentibus, si monasterium eam obligationem subire vult.
3. Qualiter monasterium obligatum sit hanc obligationem subire, si tempore tuae professionis parentes pariter natiuitate cessauerint.
4. In necessitate extrema tenetur filius parenti succurrere modo, quo possit.
5. In necessitate graui affirmans aliqui tenere, etiam si opus sit habuim deserere.
6. Alij negant ad deserendam religionem esse obligatum.
7. Tertium sententia media via procedit distinguens de necessitate tempore professionis, vel post modum contingente.

DE
ASTR
PALA
TOM.
II II